

عنوان مقاله:

چند نکته درباره جغرافیای شاهنامه و منظومه‌های حماسی پس از آن «گرشاسب نامه، بروزنامه، فرامرزنامه، بهمن نامه، شهریارنامه»

محل انتشار:

سیزدهمین کنفرانس بین‌المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده‌گان:

حمیده پروان - دانش آموخته دکتری زبان و ادبیات فارسی، گرایش ادبیات حماسی، دانشگاه شیراز

زهرا ریاحی زمین - استاد بخش زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

شاهنامه، بزرگترین حماسه فارسی، مقلدان زیادی داشته است؛ شاعران پس از فردوسی، در تدوین روایات حماسی همواره به شاهنامه نظر داشته‌اند. هم چنان که در شاهنامه، از نامجای‌های بسیاری سخن رفته است، در دیگر منظومه‌های حماسی نیز چنین است. در پژوهش پیش رو که به روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از ابزار گردآوری اطلاعات کتابخانه ای انجام شده است به بررسی اعلام جغرافیایی مشترک شاهنامه با منظومه‌های گرشاسب نامه، بروزنامه، فرامرزنامه، بهمن نامه و شهریارنامه پرداخته ایم. در شاهنامه و دیگر منظومه‌ها، به نامجای‌های یکسانی اشاره می‌شود که با بررسی موقعیت جغرافیایی آن، روش می‌شود که بر محل یکسانی دلالت ندارند. گاهی درباره موقعیت جغرافیایی یک شهر در شاهنامه و منابع جغرافیایی اطلاعات کافی وجود ندارد و فقط با استفاده از اطلاعاتی که در دیگر منظومه‌ها درباره آن آمده، می‌توان جایگاه آن شهر را روشن کرد؛ برخی شهرهای یاد شده در شاهنامه و دیگر منظومه‌های حماسی، شهرهایی هستند که به دو یا چند نام مشهور بودند که یکی از نامهای آن در منظومه‌های حماسی معرفی شده است. در منظومه‌های حماسی، نامجای‌هایی نیز هستند که به دو صورت مختلف به کار رفته‌اند، اما بر مکانی واحد اطلاق می‌گردند.

کلمات کلیدی:

جغرافیا، حماسه، شاهنامه.

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1582906>

